

Để lửa thiện nguyện luôn rực sáng

ISSN: 2734-9195

13:51 02/01/2026

Đời là vô thường, nhưng tâm lành có đường đi. Khi ta biết giữ tâm sáng và nguyện bền, lửa thiện nguyện sẽ luôn rực sáng, soi đường cho chính mình và cho tất cả.

Có những ngọn lửa được thắp lên không bằng lời hô hào, mà bằng tâm nguyện lặng lẽ. Lửa ấy cháy trong bước chân lên đường, trong những gói quà được chuẩn bị từ nhiều đêm trước, trong niềm tin giản dị rằng: mình đi để chia sẻ, để vui bớt phần nào nhọc nhằn của người khác.

Hiện trường vụ lật xe 29 chỗ ở Lào Cai (ảnh: Internet)

Vụ tai nạn giao thông nghiêm trọng xảy ra với một đoàn thiện nguyện trên hành trình đến Lào Cai, theo các báo chính thống đưa tin đã cướp đi nhiều sinh mạng và để lại nỗi tiếc thương sâu sắc trong lòng cộng đồng. Những con người ra đi khi đang mang theo tâm ý thiện lành khiến trái tim nhiều người chùng xuống. Trước biến cố ấy, điều cần thiết không phải là sự bi lụy nín kéo, mà là tưởng niệm bằng tinh thức, để ánh sáng thiện nguyện không tắt trong nỗi đau.

Tưởng niệm không bi lụy, mà tiếp dẫn bằng hiểu biết

Trong tinh thần Phật học, tưởng niệm không đồng nghĩa với đắm chìm trong xót thương. Xót thương nếu thiếu chính niệm dễ trở thành gánh nặng cho người ở lại và cũng không giúp ích cho người đã đi xa. Tưởng niệm trong tỉnh thức là nhận ra sự thật vô thường, đồng thời khởi tâm lành, hướng về sự an ổn và nhẹ nhàng cho các hương linh.

Những người đã ra đi trên hành trình thiện nguyện ấy không rời xa cõi tạm trong vô nghĩa. Họ đã sống và hành động bằng tâm bố thí, gieo duyên lành trong từng bước đi. Công hạnh ấy không mất đi cùng thân tứ đại, mà tiếp tục lưu chuyển như suối nguồn thiện duyên không khi nào cạn, góp phần nâng đỡ cho chính họ và những người ở lại.

Bởi vậy, thay vì níu kéo bằng nước mắt, ta có thể tiếp dẫn bằng chính niệm: giữ tâm an, khởi nguyện lành và tin sâu rằng thiện nghiệp có năng lực mở đường, dẫn lối. Đó là cách tưởng nhớ sâu sắc nhất, tưởng nhớ trong yêu thương và từ bi, không vướng mắc, chấp niệm.

Vô thường không dập tắt được ngọn lửa Bồ đề

Hình minh họa được tạo bởi AI

Vô thường đến bất ngờ, không báo trước. Nhưng vô thường không có quyền dập tắt ngọn lửa Bồ đề khi lửa ấy được thắp sáng bằng Trí tuệ và Từ bi. Biến cố nhắc ta nhìn thẳng vào sự mong manh của thân mạng, để sống cẩn trọng hơn, đi chậm hơn, và sâu hơn trong từng hành động thiện nguyện.

Thiện nguyện không chỉ là mang vật chất đến nơi cần đến, đó còn là hành trình tu tập. Mỗi chuyến đi là một lần quán chiếu: thân này có thể mỗi, đường có nhiều hiểm nguy, nhưng tâm cần vững sáng; hoàn cảnh có thể đổi thay, nhưng nguyện lực không đổi, không thuyên giảm. Khi hiểu như vậy, ta không sợ vô thường, mà học cách đi cùng vô thường bằng sự tỉnh táo và hiền hòa.

Giữ lửa bằng sự cẩn trọng và trí tuệ

Tưởng nhớ những người đã khuất cũng là lời nhắc nhở cho những người đang tiếp tục con đường thiện nguyện. Từ bi cần đi cùng trí tuệ. Lòng tốt cần được hộ trì bằng sự chuẩn bị chu đáo, sự tuân thủ an toàn và sự lắng nghe kinh nghiệm. Không phải để chùn bước, mà để đi xa hơn và lâu hơn.

Giữ lửa thiện nguyện không có nghĩa là đốt mình trong cảm xúc; giữ lửa là nuôi dưỡng đều đặn: tâm trong, trí sáng, thân thể và tâm thế được chăm sóc vừa đủ. Khi mỗi người tự hộ trì như vậy, ngọn lửa chung sẽ bền bỉ, không bùng lên rồi tắt, mà rực sáng lâu dài.

Hình minh họa được tạo bởi AI. (Tạm dịch chú thích ảnh tiếng Anh: Để lửa thiện nguyện luôn rực sáng).

Trong những ngày tưởng niệm, điều quý giá nhất không phải là những lời than thở, mà là sự hiện diện có chất lượng, biết dừng lại, biết thở, biết thương. Một phút lắng tâm, một ý nguyện lành, một quyết định sống tử tế hơn hôm qua, tất cả đều là những cách tiếp nối ý lành của những người đã ra đi.

Từ bi không ồn ào. Từ bi có khi chỉ là giữ cho lòng mình không quá xa động, để nỗi đau không biến thành tuyệt vọng; là giữ cho trí mình sáng, để hành động

không bị dẫn dắt bởi cảm xúc nhất thời; là giữ cho nguyện mình bền, để con đường thiện nguyện không đứt đoạn.

Tiếp nối trong tỉnh thức

Biến cố đau lòng ở Lào Cai như lời mời gọi, thức tỉnh chúng ta nhìn lại cách mình đi trên con đường thiện: đi với tâm hoan hỷ, giới hạnh được hộ trì, thiền quán làm nền tảng và trí tuệ dẫn đường. Khi nền tảng vững chãi, mỗi bước chân, dù chậm, đều có trọng lượng của tỉnh thức.

Xin được tưởng nhớ những người đã khuất bằng ánh sáng hiểu biết. Xin được chia sẻ cùng gia đình thân quyến bằng lòng từ không điều kiện. Và xin được tiếp nối bằng hành động cẩn trọng, bền bỉ, để ngọn lửa thiện nguyện không tắt trong mưa gió vô thường.

“Đời là vô thường, nhưng tâm lành có đường đi. Khi ta biết giữ tâm sáng và nguyện bền, lửa thiện nguyện sẽ luôn rực sáng, soi đường cho chính mình và cho tất cả”.

Gợi mở để cùng quán chiếu

Vô thường gõ cửa rất khẽ, nhưng tỉnh thức giúp ta nghe được lời nhắc ấy bằng sự bình an. Từ biến cố, mỗi người có thể tự hỏi mình:

- + *Ta đang giữ lửa thiện nguyện bằng cảm xúc nhất thời, hay bằng trí tuệ và sự cẩn trọng lâu dài?*
- + *Khi đối diện mất mát, ta tưởng niệm bằng bi lụy, hay bằng chính niệm để tiếp dẫn và chuyển hóa?*
- + *Trong hành trình sẻ chia sắp tới, điều gì cần được hộ trì thêm để tâm, thân và nguyện cùng vững bước?*

Tác giả: **Cư sĩ Chánh Thường**

Nội dung tham khảo:

1) Bài viết: “Lật xe 29 chỗ chở đoàn thiện nguyện ở Lào Cai làm 9 người chết, 9 người bị thương”. Link: <https://vtv.vn/lat-xe-29-cho-cho-doan-thien-nguyen-o-lao-cai-lam-9-nguoi-chet-9-nguoi-bi-thuong-100251227120135609.htm>